

— Két nagyfelajánlóművű mész-
égető kemence (2. oldal).
— Több, jobb tej és méz a dol-
gozóknak (2. oldal).
— Az átalakult vidék (2. oldal).
— Javul a munka a „Vörös
Lobogó” gyár hulladék-feldolgozó
osztályán (3. oldal).

— Az egyszemélyi vezetés kér-
dése ipari vállalatunkban (3. old.).
— Mezőgazdasági tanácsadó —
A cukorrépa betakarítása (3. old.).
— A tények tükrében — Hétvége
New-York aszfaltzsungelében
(4. oldal).

— Az angol szakszervezetek kon-
gresszusa (4. oldal).
— Aláírták Manillában a dél-
keletázsiai paktumot (4. oldal).
— Ujabb csángákjeseika provo-
kációk Kína ellen (4. oldal).

A R. M. P. arad-tartományi bizottsága és a tartományi néptanács lapja

IX. évfolyam, 2973. szám 4 oldal, 20 bani 1954. szeptember 11. szombat

Készüljünk fel az őszi vetésre

Rövidesen közeledünk az őszi vetés megkezdésének idejéhez. A termelők tartományiszerte hozzálátottak a kukoricatermesztés s rövidesen felszabadulnak az összes termőföldek. Ebben az időszakban — az őszi vetés megkezdéséig — a dolgozó parasztnak számos igen fontos munkát kell elvégeznie: az őszi szántást, a vetőmagvak előkészítését és az őszi vetés során használatba kerülő gépek és szerszámok javítását.

Az elmúlt évek tapasztalatai azt igazolják, hogy a bőséges termésért vívott küzdelem első szakasza, az őszi vetéskor kezdődik. Az állami gazdaságok dolgozóinak, a kollektivistáknak, a mezőgazdasági társulások tagjainak és az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztnak tudniuk kell, hogy nagymértékben az őszi vetés minőségétől függ a jövő évi bőséges termés. Eppen ezért, a vetésig terjedő időszakot már most észszerűen ki kell használni, már most meg kell teremteni az összes előfeltételeket ahhoz, hogy a vetést kedvező feltételek között végezzük el.

Az eddigi kimutatások alapján tartományunk területén 49.691 hektáron szántás el a mélyszántást. A nyári szántás és az őszi mélyszántási munkálatokban Borosjenő halad az élen, ahol szeptember 5-ig 81,5 százalékban végezték el ezt a munkát. Szorosan mögötte halad Körösnájon, ahol 58,6 százalékban teljesítették a szántási munkálatokat. A gépek javítása terén is mutatkoznak eredmények. Tartományi vonatkozásban az őszi vetés alkalmával használatba kerülő traktoroknak 72, a vetőgépeknek 71,5, a magtisztítóknak pedig 91,6 százalékát javították meg.

Ezek az eredmények már azt igazolják, hogy tartományunk dolgozó parasztjai nagymértékben megértették az őszi mezőgazdasági kampányra, a vetésre való készülődés nagy fontosságát. Az őszi termények betakarításával egyidőben megkezdik a földek előkészítését, javítják mezőgazdasági gépeiket és szerszámaikat, — egyszerűen készülnek az őszi vetésre.

Ha azonban általánosságban tekintjük azt tartományunkban az őszi mezőgazdasági kampányra való készülődés helyzetét, megállapíthatjuk, hogy ezen a téren komoly visszamaradás mutatkozik. Aradrajon területén a nyári és őszi szántást 21,7, Liparajon területén pedig 22,1 százalékban végezték el. Már pedig ezekben a rajonokban hosszabb ideje befejeződött a cseplés, az időjárás is kedvező volt és mégis komoly visszamaradás mutatkozik a szántás terén. Az említett két rajon néptanácsának végrehajtó bizottsága ebben az időszakban igen kevés figyelmet fordított az őszi vetések alá történő szántás ütemének meggyorsítására. Nem irányította a helyi néptanácsokat, hogy mozgósítsák a kollektivistákat, a mezőgazdasági társulások tagjait és az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztokat, használják fel a kedvező időt és mielőbb szántásuk fel őszi vetés alá földjeiket. Ez a mulasztás részben fennáll a többi rajonok területén is.

Másik fontos munkát, amely az őszi vetést megelőzi: a magtisztítás. Tudvalevő, hogy a kitisztított, csávázott, vagyis jól előkészített vetőmagvak biztosítják a gazdag termést. A tartományi néptanács végrehajtó bizottsága már felhívta a rajonok és községek végrehajtó bizottságait, hogy mielőbb intézkedjenek a vetőmagvak tisztításáról, mielőbb szervezzék meg a vetőmag tisztító központokat. A rajoni és községi néptanácsok nagyrésze tudomásul vette a tartományi néptanács felhívását,

gyakorlati intézkedések azonban még csak néhány helyen történtek.

A rajonok területén, a községekben és falvakon már többnyire kijelölték a magtisztító központok helyeit, a szelektorok, triőrök és rosták üzembehelyezése érdekében azonban még igen kevés történt. A rajoni néptanácsok nem küldenek jelentést a tartományi néptanács mezőgazdasági osztályára — a magtisztítás helyzetéről, ami azzal magyarázható, hogy a tartomány területén a vetőmagvak tisztítása még nem kezdődött meg.

A néptanácsoknak, de ugyanakkor a termelőknek is tudniuk kell, hogy az idő nem várhat magára, minél előbb fel kell készülni az őszi vetésre. Nem fogadható el semmiféle magyarázat a vetőmagvak tisztítási munkálatainak visszamaradásáról. Az elmúlt évek során előfordult az is, hogy éppen a vetőmagvak tisztításának visszamaradása akadályozta a vetés gyors elvégzését. Arra kell törekedni, hogy az őszi vetés ebben az évben a tartományi néptanács által megállapított idő alatt fejeződjék be. Ezt csak úgy tudják teljesíteni a termelők, ha idejében előkészítik a vetőmagvakat.

Az előkészítési munkálatokban a néptanácsokra hárul a feladat, hogy mielőbb szervezzék meg és helyezték üzembe a magtisztító központokat. Ezekben a központokban jól megjavított triőröket, szelektorokat, rostákat helyezzenek el, hogy a termelők késedelem nélkül megtisztíthassák vetőmagjaikat az idegen anyagoktól. Ezenkívül a néptanácsok végrehajtó bizottságai nyújtsanak segítséget a termelőknek nemesített vetőmagvak beszerzéséhez. Ebben az évben több helyen a termelt gabona nem felel meg vetőmagnak, éppen ezért már most nyújtsanak segítséget a néptanácsok, hogy a termelők kellő időben megszerezhesék földjeik bevetéséhez a szükséges nemesített vetőmagvakat.

Hiányosság mutatkozik a községi néptanácsok részéről abban az irányban is, hogy nem jellemték ki az ipari növények termesztésére alkalmas vetésterületeket. Ezáltal a dolgozó parasztnak, a termelőnek, még nem tudják, hogy milyen földbe, milyen terményeket fognak vetni. Ezen a téren a néptanácsok végrehajtó bizottságainak haladéktalanul fel kell számolniuk a hiányosságot. Szükséges, hogy azok a vállalatok, amelyek különböző ipari növényeket dolgoznak fel, már most kössenek szerződést a termelőkkel. Tavaly több helyen az illetékes szervek késve szállták ki és késve kötötték meg a szerződést a termelőkkel. Ebben az évben a vállalatok megbízottai már most meg kell kezdjék a munkát.

A rajoni pártbizottságoknak egyetlen pillanatra sem szabad megfeledkezniük az őszi vetés előkészítési munkálatairól. Szükséges, hogy értékeljék ki a rajoni néptanácsok munkáját és mozgósítsák a néptanácsok végrehajtó bizottságait az őszi munkálatok fokozottabb irányítására.

A községi pártalapszervezetek politikailag irányítsák az őszi mezőgazdasági kampány munkálatait. Agitatorkaik hívják fel a dolgozó parasztnak figyelmét az őszi vetés fontosságára. Ügyeljünk arra, hogy a jól előkészített földbe kizárólag tisztított, nemes vetőmagvak kerüljenek. A kom munisták járjanak elől jó példával az őszi vetés előkészületeiben. Ragadják magukkal az összes termelőket.

Mezőgazdasági dolgozó! Kellő időben készüljete fel az őszi vetésre. Végezzetek el a mezőgazdasági gépek javítását, az őszi szántást és vessetek tisztított vetőmagvakat! Ezáltal még cselekvőbben hozzájárultok a dolgozó nép jövő évi kenyérének biztosításához.

A II. pártkongresszus irányelv-tervezete a mezőgazdaság fejlesztésére

Ösztönzés a munkára

A pécskai néptanács végrehajtó bizottságának tagjai hozzálátottak a II. pártkongresszus irányelv-tervezetének tanulmányozásához. A végrehajtó bizottság valamennyi tagja megértette, hogy alaposan meg kell ismernie e nagyjelentőségű pártdokumentum célkitűzéseit és a jövőben még nagyobb felelősséggel kell végeznie munkáját, mert csak így ösztönözheti a termelőket nagyobb terméseredmények elérésére.

Az irányelv-tervezet alapján a néptanács végrehajtó bizottsága sorozatos intézkedések életbeléptetését határozta el, hogy már a közeljövőben, az őszi vetés alkalmával megjavítsa a kollektivisták és az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztnak munkáját. A végrehajtó bizottság elhatározta, hogy a kollektív gazdaság vezetőtanácsával együtt megvitálja az állatállomány fejlesztésének kérdését. A néptanács végrehajtó bizottsága zootechnikusokat kér, hogy a kollektivisták tudományos alapon fejleszthessék állatállományukat.

A közeljövőben megszervezik a községben az agrotechnikai kör s a néptanács végrehajtó bizottsága fokozott felvilágosító és szervező munkával arra törekszik, hogy 25 hallgatóval növelje a részvevő dolgozó parasztnak számát. Az agrotechnikai kör részére a néptanács földterület jelöl ki, amelyen a kör hallgatói kísérleteket végezhetnek a fejlett agrotechnikai módszerek alkalmazása érdekében.

Az elért eredményeket pedig népszerűsítjük, hogy már a jövőben minél többen alkalmazzák a fejlett agrotechnika módszereit.

A gépi munka kiterjesztése érdekében gyűlést tartunk, az összes képviselőkkel, ezenkívül népgyűléseket szervezünk, amelyeken megmagyarázzuk a társas gazdálkodás előnyeit. Arra törekszünk, hogy a közeljövőben hozzásegítsük a község szegény- és középparasztjait mezőgazdasági társulás létesítéséhez, amelynek keretében nagyobb sikerrel alkalmazhatják a gépi munkát.

Az irányelv-tervezetből megértettük, hogy a bőséges termés legfőbb biztosítéka a fejlett agrotechnikai módszerek széleskörű alkalmazása. Ezért ismertető előadásokat tartunk majd a kultúrthonban és a rádió-stúdió állomáson.

A pécskai néptanács végrehajtó bizottságának tagjai arra törekszenek, hogy felvilágosító, szervező és irányító munkájukkal hathatósabb segítséget nyújtsanak a kollektivistáknak és az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztnak a jövő évi bőséges termésért vívott küzdelemben.

Sopon Vasile,
a pécskai néptanács végrehajtó bizottságának elnöke.

Növeljük a földek hektáronkénti terméshozamát

A II. pártkongresszus irányelv-tervezete a mezőgazdaság fejlesztésére vonatkozólag széles távlatokat nyit egy a mezőgazdaság szocialista egységei, mint az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztnak előtt. Községünk dolgozó parasztjai is nagy örömmel fogadták az irányelv-tervezetet. Ezében igyekeznek minél jobban előkészíteni a talajt az őszi vetés alá, a jövő évi bő termés eléréséért. En is szakaszonként tanulmányoztam az irányelv-tervezetet, felfelétem óriási jelentőségét a mezőgazdaság fejlesztése szempontjából. Különösen fontosnak tartom a tervezetnek azt a szakaszát, amely megjelöli, hogy az 1954—1955. mezőgazdasági évtől kezdve az egyéni gazdaságoknak ne írjanak többé elő gabonavetési tervet, hanem adják át nekik minden évben, legkésőbb szeptember 1-ig, mennyi gabonát

kell átadni az államnak. Így az egyéni gazdaságokban szélesebbé válik a lehetőség a kezdeményező szellem kifejlődésére.

A bő termés elérése érdekében, a fejlett agrotechnikai módszerek alkalmazásával műveltem meg a mezőgazdasági társulásba tartozó 4,60 hektár földemet. Nemcsak a társulás tagjait, hanem az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztnak is segíttem, hogy nagyobb terméseredményeket érjenek el. Mint mezőgazdasági felelős igyekeztem hozzájárulni ahhoz, hogy községünk minden dolgozó parasztja az eddiginél jóval nagyobb terméseredményeket érjen el, ami által biztosíthatjuk a városi dolgozók nagyobb darab kenyérért.

Manolescu Alexandru,
Szentmárton község mezőgazdasági felelőse.

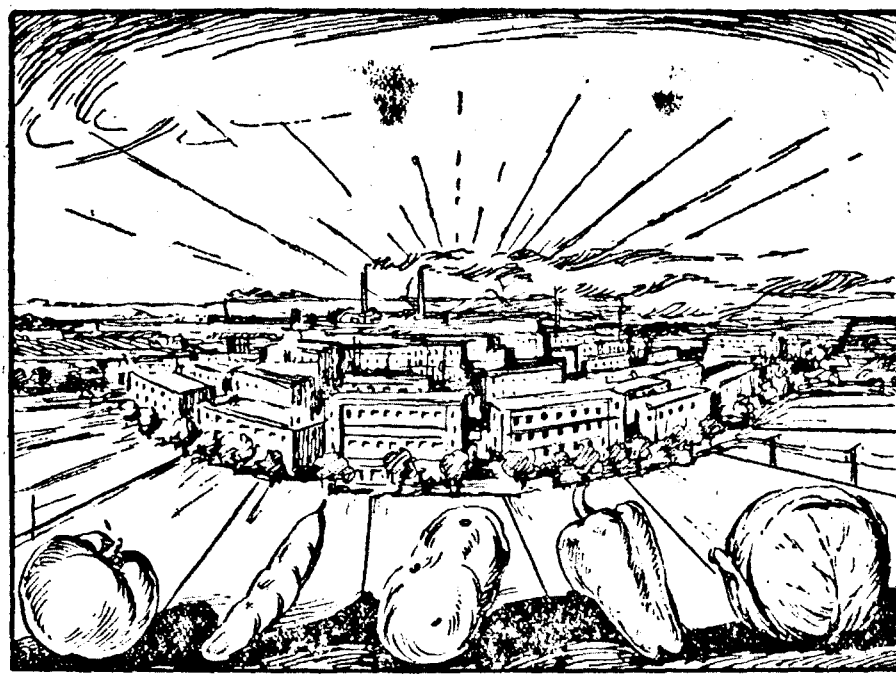
Valóaváltjuk az irányelv-tervezet célkitűzéseit

Nagy örömmel fogadtuk a II. pártkongresszus irányelv-tervezetét és szorgalmasan tanulmányoztuk a néptanács keretében. Az irányelv-tervezet nagy fejlődésre nyújt lehetőséget községünkben is. Elhatároztuk, hogy mindent elkövetünk a mezőgazdaság fejlesztése érdekében. A községünk határában levő összes meg nem munkált és legelőnek nem alkalmas földet feljavítjuk és gabonafélék termesztésére használjuk fel. Bevezetjük a vetéstőrgókat, hogy emeljük a hektáronkénti terméshozamot. Az ipari növények termesztésé-

re a legmegfelelőbb földet használjuk fel. A szocialista szektort támogatjuk új, korszerű istállók építésével, hogy minél jobb körülmények között tenyesszék a különböző háziállatokat. Emeljük az állathizlálásra vonatkozó szerződések szintjét. Arra törekszünk, hogy nagymértékben hozzájáruljunk az irányelv-tervezetben foglalt célkitűzések valóaváltásához.

Maniliu Ioan,
a nagyszentpéteri néptanács titkára.

Saját ellátási bázis megteremtése

Az RMP Központi Vezetőségének tervezete a II. pártkongresszus irányelveiről a mezőgazdaság fejlesztésére a következő 2—3 évben megjelölt intézkedni kell, hogy a burgonyával és fűszerekkel bevetett területeket 1956-ban 480.000 hektárra növeljék. Ezeket a területeket elsősorban a munkások központok és nagy iparvárosok körül kell kiterjeszteni, hogy minden övezet saját ellátási bázissal rendelkezzen.

Tulszárnyalták felvásárlási tervüket

A dolgozók minél több és jobb élelmiszerekkel történő ellátásáért folyó harcban jelentős szerepet töltenek be a beszerző és felvásárló szövetkezetek. A szövetkezetek feladata, hogy ellássák a falvak dolgozóit a földműveléshez szükséges szerszámokkal és más ipari termékekkel, s ugyanakkor az is, hogy a mezőgazdasági termékeket eljuttassák a városi dolgozóknak, változatosabbá, olcsóbbá téve ezáltal a gyárak, üzemek munkásainak életvezését.

Ha visszatérünk a zimándujfalu szövetkezet ezévi munkájára, meg kell állapítanunk, hogy főleg a zöld-felvásárlás terén ért el igen szép eredményeket. A zimándujfalu szövetkezet eredményeit főleg annak köszönheti, hogy széleskörű felvilágosító munkát végzett a község dolgozóival között. Nem elégedett meg azzal, hogy gyűléseken és a község faluján ismertette a szerződéskötés fontosságát, hanem Kovács János elnök és Gantner Simon alelnök házról-

háza járva megmagyarázta a község minden egyes dolgozójának a zöld-felvásárlás szükségességét és ugyanakkor ismertették velük a szerződéskötéssel járó előnyöket. Így sikerült elérniük, hogy a szövetkezet 105 százalékban teljesítette szerződéskötési tervét.

Amikor megkezdődött a termény-felvásárlás, a szövetkezet vezetősége igyekezett úgy megszervezni munkáját, hogy a dolgozók a terményeik átadásakor ne töltsék feleslegesen várakozással idejüket.

A munka jól megszervezésének eredményei hamarosan megmutatkoznak. Először a zimándközi, majd a zimándujfalui, Andrei Saguna-i kollektív gazdaságokból érkezett a szövetkezetbe nagyobb mennyiségű zöldség- és fűszereket: zöldborsó, bab, paprika, stb. Később, a zimándujfalui és a községhez tartozó falvak egyéni gazdálkodó földművesei keresték fel terményeikkel a szövetkezetet. A község dolgozóival között voltak olyanok, akik a nyár folyamán minden terményfö-

löslegüket a szövetkezet útján értékesítették. Meg kell említenünk közülük Havnar Alexandru, Misoloki József és Kovács András egyéni gazdálkodó parasztnak, akiket mint élenjárókat népszerűsített falujában a szövetkezet vezetősége.

Kora tavasztól kezdve megszakítás nélkül érkeztek a terményekkel megpakolt szekerek a szövetkezetbe. Csúpan zöldborsóból 113.591 kilót, zöldborsóból pedig 90.977 kilót szállított a szövetkezet a nyár folyamán a városi dolgozóknak. Az utóbbi időben, főleg a dinnye felvásárlásánál ért el szép eredményeket. Augusztus közepéig már 108.152 kiló sárgadinnyét és 110.784 kiló görögdiányt vásárolt fel a község dolgozóitól.

A zimándujfalui szövetkezet vezetőségének sikerült elérnie, hogy havi tervét nemcsak teljesítette, hanem leg-
sőbb esetben kétszeresen, háromszorosan túlhaladta. Kiváló eredményért el például június hónapban, amikor felvásárlási tervét 661 százalékban teljesítette.

A dolgozó nép szolgálatában

Tartományunk és városunk dolgozó örömmel vették tudomásul, hogy a „Vörös Lobogó”, a tartományi pártbizottság és a tartományi néptanács lapja, nagyformátumban, a központi lapok méreteinek megfelelően, jelenik meg. Számos levelező és olvasó irt szerkesztőségünknek. Megírták, hogy a nagyformátumú lap pártunk új gondoskodását jelenti a magyarajku dolgozók politikai és kulturális színvonalának szüntelen emeléséről és munkasikereik növelésére ösztönzőket. Több levelező kötelezettséget vállalt, hogy a jövőben még cselekvőbben veszi ki részét a levelezői tevékenységéből.

A hozzánk érkezett levelekből alább közöljük az egyiket:

Fokozott szorgalommal...

„Egy év előtt kerültem Fazekasvársádra. Eleinte sok nehézséggel kellett megküzdennem, azonban első eredményeim ösztönöztek hatásra mind nagyobb lelkesedéssel folytattam munkámat. Az egyetemen elöltött évek után — amelyeknek folyamán megkaptam a szükséges alapot ahhoz, hogy jó tanár lehessék — megkezdődött a gyakorlati munka. Sok helytelen felfogással, hibás nézetekkel bírtam munkám során, de minden erőmből küzdöttem ellene. Igyekeztem a dolgozó parasztság körében terjeszteni a mezőgazdasági szocialista átalakításnak jelentőségét és előnyeit. Szavaimat a gyakorlati életből merített példákkal tettem meggyőzőbbé. Kitaró harcot folytattam a nemzetiségi kérdéssel kapcsolatos — egyes emberek felfogásában még élő — helytelen maradványokkal szemben. Munkahelyemen, az iskolában állandó felvilágosító tevékenységgel sikerült elérnem azt, hogy tanár társaimmal is megértsem: nekünk, tanároknak, legfontosabb feladatunk, sokoldalúan képzett, kommunista embert nevelni.

Fazekasvársánd sohasem volt kullogó a mezőgazdasági munkában, sőt a „Sarló és kalapács” kollektív gazdaság igen szép eredményeket ért el. Az eredményeket azonban legtöbb esetben csak községünkben ismerték. Ezért elhatároztam, hogy levelezni fogok a „Vörös Lobogó”-val. Elhatároztam, hogy a „Vörös Lobogó”-val elhatároztam tett követtem. Községünk kiemelkedőbb eredményeiről, de ugyanakkor a lényegbevágó hiányosságokról is tudósítottam a lapot. Ez fokozott harcra ösztönözte a dolgozó parasztnak.

Ez év tavaszán a lap szerkesztősége által szervezett levelezői értekezleten nagyon sokat tanultam. Rájöttem, hogy leveleimben nem éltm eléggé a bírálat fegyverével, nem tartam fel a községben előforduló hiányosságok okát. Az értekezlet óta bátrabban bírálok. „Az ígért szép szó, ha...” című cikkemben élesen megbíráltam a szarpliget néptanácsnak a fazekasvársándi kultúrsoport iránt tanúsított helytelen magatartását. S mondhatom, ez nagy hatással volt községünk dolgozóira is. Ezután a kulturmunka nagymértékben fellendült és a szükséges segítséget mindig megkaptuk az illetékes szervektől.

A tavaszi és nyári mezőgazdasági kampány sok és nehéz feladatot állított községünk dolgozó elé, de öntudatosan harcolva elértük azt, hogy Fazekasvársánd elnyerje a rajoni versenyzőslőt. Az aratás befejezése után a dolgozó parasztnak hatalmas lendülettel kezdtek a csepléshez. Az a tény, hogy augusztus 23-a tiszteltére a „Sarló és kalapács” kollektív gazdaság két-nappal a megállapított idő előtt befejezte a cseplést, azt bizonyítja, hogy Fazekasvársánd dolgozó parasztjai öntudatosan harcolnak minél nagyobb terméshozam eléréséért.

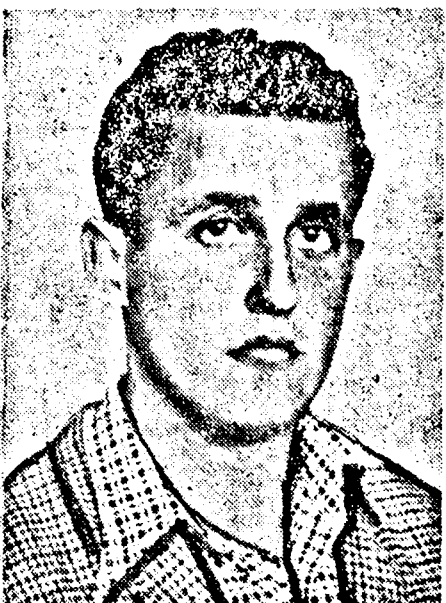
Most, hogy a „Vörös Lobogó”, pártunk segítségével nagy formátumban jelenik meg, jól tudom, hogy mint levelező, reám is fokozott feladatok hárulnak. A magam részéről vállalom, hogy ezután még fokozottabb szorgalommal végzem levelezői tevékenységemet. Elhatároztam, hogy az elkövetkezendő időszakban rendszeresen tudósítom a szerkesztőségnek a kollektív gazdaság és az egyéni gazdálkodó dolgozó parasztnak munkájáról, az őszi mélyszántásról és a vetésről, valamint a téli hónapokra való készülődésről. Mivel az iskola is megnyitotta kapuit, a napokban erről is írok. Leveleimmel akarok hozzájárulni ahhoz, hogy a „Vörös Lobogó” a jövőben még sikeresebben teljesítse feladatát.

Gagy György,
levelező

Élen a szocialista versenyben

BRAUND ANDRAS,
a „I. Ranghe” gyár élmunkása. Haladott munkamódszerekkel normáját 270 százalékkal túlszárnyalta

MOROVSZKI ANDRAS,
a „December 30” textilgyár nyomó-
dájának helyettes mestere. Normáját
átlagban 40 százalékkal túltejesítette

TESTNEVELÉS ÉS SPORT

A sakkolimpiász eredményei

A XI. sakkolimpiász 3. fordulóján a Bolgár Népköztársaság csapata megelégedéssel állt a helyét az erős argentin csapattal szemben. (Minev-Najdorf, Milev-Bolbochian döntetlen, Bobekov győzött Rossetto ellen, Zvetkov-Penno félbeszakadt.) A Szovjetunió csapata 3:1 arányban győzött Ausztria ellen (Szmiszlov-Robalsch 1:0, Bronstein-Beni döntetlen, Keresz-Guber 1:0, Geller-Lokventz döntetlen.)

Az egyes csoportok élén a következők állnak: I. csoport (3 forduló): Szovjetunió 11 pont. II. csoport (3 forduló): Csehszlovák Köztársaság 8 és fél pont. III. csoport (4 forduló): Svédország 8 és fél pont. IV. csoport (4 forduló): Magyar Népköztársaság 11 és fél pont.

Külföldi sporthírek

RÖGBI. A Prágai UDA röghi együttes második mérkőzése során 24:3 (13:3) arányú vereséget szenvedett az országos bajnok CCA csapatától.

A CCA mindvégig kezében tartotta a játékot és minden csapatrésze kifogástalanul játszott. Így győzelme még ebben az arányban is megérdemelt.

LABDARUGÁS. Szerdán a szófiai „Vasil Levski” stadionban mintegy 40.000 néző előtt került sor a Szófia város válogatott-Bukarest város II. válogatott nemzetközi labdarúgó mérkőzésre.

A bolgár együttes tudása legjavát nyújtotta és három gólkülönbséggel győzött Bukarest város II. válogatottja ellen. A román csapat a vártnál jóval gyengébb teljesítményt nyújtott.

Az első félidőben a bolgár együttes Arghirov és Kolev révén 2:0-as vezetésre tett szert. A játék e szakában Ene eredménytelenül hagyott egy 11-es szabadrúgást. Szünet után Milanov háromra emeli a gólok számát. Egy gyors ellentámadás során

Avasilichioaie berugja az első román gólt. Kilenc perccel a befejezés előtt a bolgár együttes ugyancsak Milanov révén beállítja a végeredményt: 4:1 Szófia város válogatottja javára.

A Csehszlovák Köztársaságban portyázó aradi Flamura Rosie labdarúgóegyesület második mérkőzését Olomouc helységében vívta. Ellenfele, akárcsak első mérkőzésén ezúttal is a Kridla Vlasti csapata volt. A csehszlovák együttesnek sikerült visszavágnia és 2:0 (1:0) arányban győzött az aradi csapat ellen.

A moszkvai Dinamo stadionban 70.000 néző kísértéssel figyelemmel a Szovjetunió-Svédország barátságos nemzetközi labdarúgó mérkőzést. Kilencven percen át a szovjet labdarúgók voltak fölényben és 7 góllal terheltek meg a svéd együttes kapuját.

A svéd játékosok nem tudtak gölt rugni és így a mérkőzés 7:0 arányú szovjet győzelemmel végződött.

Mozik műsora

„DOZSA GYÖRGY” mozi: szeptember 17-ig: A pármal kolostor. Előadások: 3, 6 és 9 óra. Kedvező idő esetén 9 órai előadás az „ÚJ IDOK” mozi keretében.

„NICOLAE BALCESCU” mozi: szeptember 17-ig: A pármal kolostor. Előadások: 2.30, 5.30 és 8.30 óra.

„HERBAK JANOS” mozi: szeptember 13-ig: Útközlet a Kaliakra öbölben. Előadások: 3, 5, 7 és 9 óra.

„I. L. CARAGIALE” mozi: szeptember 14-ig: Sónajok az utcán. Előadások 3, 5, 7 és 9 óra. Kedvező idő esetén 9 órai előadás a kerti helyiségben.

„ÚJ IDOK” mozi: szeptember 17-ig: 1. Román aktuális híradó. 2. Szovjet aktuális híradó. 3. Az iroda költőzik. 4. Új élet a rodopei hegyekben. Előadások: 3 óráról folytatódólagosan.

Közlemény

AZ ARADI ALLAMI FILHARMONIA az érdekeltek tudomására hozza, hogy 1954 szeptember 13-án 17 órakor a Filharmonia helyiségében felvételi vizsgát tart melyre hangverseny- és szimfonikus zenészek számára. Azok, akiknek felvételi vizsgájuk

sikerült, a VIII/3 fizetési kategória fél normájára bekerülhetnek a Filharmonia énekkarába. Miután a próbákat este 19 óráig tartják, a felvételre jelentkezhetnek vállalatok alkalmazottai is.

Az átalakult vidék

BLAGA DIMITROVA

Három éve történt. — Ott végződik a földrajzi — mondta a teherautó sofőre. Szörnyen komoly képet vágott, s a látóhatárt elzáró hegylánc felé intett.

Szűk, vízmoszt utat kigyóztott a szakadék fölött a hegyek közé. A téglakal megrakott teherautó lassan kuszott fölé a meredek úton, s minden pillanatban megkockáztatta, hogy a mélységbe zuhan. A magaslatokon itt is, ott is, egészen a felhők alatt kunyhók látszottak; oly roskatagok, hogy úgy látszott, mintha évszázadokkal ezelőtt kerültek volna ide. Egy hegyvilág asszonya a motorzúgás hallatára arca elé kapta látványt. A zord hegyek is szinte az ősi kód fátylaiba burkoltak ormaikat. Mindenfelől a sivár, lakatlan táj lehelete áradt felénk.

— Vajon miért ér itt véget a földrajz? — kérdeztem.

— Vegyen elő egy iskolakönyvet! — felelt a sofőr. — Meglátja, Bulgáriának ez a része a könyv utolsó oldalán van...

A fasizisták valamikor ide száműzték ellenfeleiket — folytatta a sofőr. — Nem mindenki bírja ki itt... A sofőr ezután ráfordította a teherautó első kocsiját, és megvárta, amíg a második kocsi is megérkezik az istenhátamögötti vidék sulyos életkörülményeitől, s már néhány nap múlva elmenekültek innen. Szavaiól kiérződött, hogy nem most először beszélt a Rodopi-hegység vidékéről a Bulgária minden részéből ideérkezett embereknek, akiknek eddig fogalmuk sem volt az itteni nehézségekről. Néha gunyos fény vil-

lant e hegyvilág szuro szemében. Elképzelem, hány munkás, technikus és mérnök fogadta meg ebben a gépkocsiban, amikor megérkezett a Rodopi-hegységbe, s az utatárs gunyos hangjától mehökkent, hogy nem riad vissza semmitől, bármilyen viszonylagosok várnak is rá.

Az országnak ezen az istenhátamögötti, kiellen vidéken, az egykori száműzött-telepen, olyan emberek élnek, akiket a török szolgálat idején erőszakosan mohamedán hitre térítettek, s a legkevésbé elnyomottak. A mohamedán vallású bolgárok lakta területek csak 1912-ben kerültek vissza Bulgáriához. Az akkori Bulgária burzsoa kormányának azonban ez az ágban sem volt, hogy gondoskodjon arról az elmaradt vidékről és az éhez, embertelen életviszonyok közt tengődő hegylakókról. Itt tovább uralkodott a nyomor és a tudatlanság. Előbb a könnyű haszonra sóvár tőkés, majd a német fasizisták fosztogatják Rodopi természet kincseit.

Az ország felszabadulása után Bulgária Kommunista Pártja elhatározta, hogy az ország egyik legnagyobb energiáit bázisává változtatja az elmaradott Rodopi bányavidékét; modern gyárakat, üzemeket, utakat, lakótelepeket, városokat épített ide. S a párt felhívására mindenünnön önként sereglettek a hazafiak erre a kiellen vidékre, hogy megvalósítsák ezt a nagyszerű tervet. Sokuknak már volt tapasztalata: megszerezték Dimitrovról, az új szocialista ipari központ építésén, ahol a jölközőt, minden nehézséggel szembeálló emberek egész nemzedéke nőtt föl. De még ezek az ed-

Két nagyteljesítményű mészégető kemence

A soborsini állomásról a községbe igyekvők figyelmét megragadja két hatalmas kupola, amelyek a hegyoldalon emelkednek. Közelebb érve látjuk, hogy mészégető kemencék.

Szorgos munkáskezek dolgoznak, éjjel-nappal figyelik a tüzet, az égetés folyamatát.

Amikor a Soborsin-községi néptanácsnál és a lippai rajoni kombinátnál arról tárgyaltak, hogy mit tegyenek még a közszükségleti cikkek gyártásáért, felmerült az új mészégető kemencék építésének kérdése. Az építkezések egyre emelkedő üteme megkívánja, hogy mind több mész kerüljön forgalomba. Aradtartomány több helysége bővelkedik mészben, tehát önként adódott a probléma megoldása: növelni kell a mészégető kemencék számát. Így aztán az elgondolást tett követte és hamarosan felépült Soborsinban két nagyteljesítményű mészégető kemence. De ugyanakkor már a takarékosagra is gondoltak a rajoni kombinát vezetői és a fűtéshez lignitet szereztek be.

Lesi József, a mészégető felelőse lelkesedéssel beszél arról az újabb megvalósításról.

— A két kemence huszonegy vagonszám mészégető fogad be — mondja — ez azt jelenti, hogy számos vagonszámot nyerünk az égetési időszak letelte után. Mire kell törekednünk? Arra, hogy minél jobb minőségű mész legyen. Ezt pedig úgy nyerjük el, ha a munkafolyamat minden fázisára gondosan ügyelünk. A kupolák alkalmazása lehetővé teszi, hogy nagyobb hőt fejlesszünk, jobban kihasználjuk a meleget. A hőforrást a kupolából kinyúló keményen levő vaslapokkal szabályozzuk. A kupola nélküli kemencéknek meglehetősen nagyobb százalékban marad vissza a kő. Mi pedig, minél több mész akarunk termelni.

Néhány héttel ezelőtt az első égetést meg nagymennyiségű kő maradt vissza. Ez sok. Tehát az égetés még tökéletlen volt. Ekkor a mészégető munkaközössége elhatározta, hogy gondosabban dolgozik, jobban ügyel a munkafolyamatra és legyűri a kezdeti nehézségeket. Így aztán a második égetésnek úgy indult, mint egy útközletnek, amelyet meg kell nyerni. Az erős akarat győzött: csak husz százalék kő maradt vissza. Most tartanak a harmadik égetési időszakra, itt már nem maradhat vissza több mint 10—15 százalékos kő, ez pedig már kitűnő eredmény.

Buc Ioan tűzmester naponta állag

Serényi József

Ipari tanuló a fiam

Ma már nem okoz gondot a szülőknek, hogy az iskola elvégzése után milyen pályára adják gyermekeiket. Pártunk és kormányunk ezirányban messzemenő támogatást nyújt a szülőknek, gyermekeiknek egyaránt.

Fiam az idén végezte a VII. osztályt. Amikor megkérdeztem tőle: milyen pályát választ, határozottan kijelentette: „Édesanyám, én vasas leszek”.

Nemcsak orvosok, mérnökök, tanárok kelljenek az országban, hanem jó szakmunkások is. Így hát beiratam fiamat a fémipari szakiskolába, ahol az öntő mesterséget tanulja.

Amíg segéd lett belőlem! Ezután egy tizenöt év előtti kép elevenedett meg előttem: Középső fiamat, — akit csak nagy nehézségek árán tudtam iskolába helyezni — három évi inaskodás után nem akarták felszabadítani, mert kisebbségi volt. Legidősebb fiam pedig, noha kitűnő tanuló volt a felső kereskedelmi iskolában, megbukott a főiskola felvételéért.

Mennyire megváltozott az életünk tíz év alatt! Ma már nem aggodalommal, hanem bizakodva és boldogan tekintünk gyermekeink jövője elé.

Balogh Klára, levelező

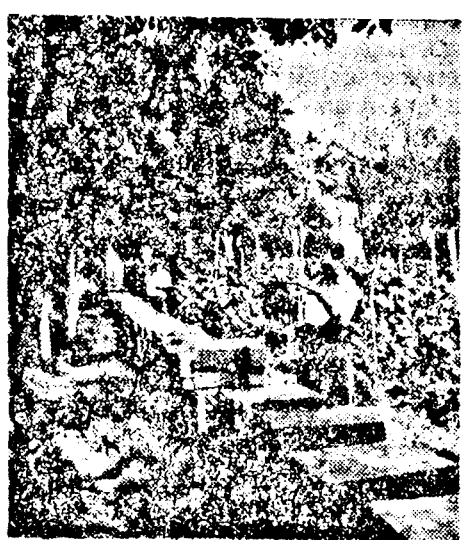
Több, jobb tej és méz a dolgozóknak

Évről évre fejlődik a szentannai kollektivisták „Új élet” elnevezésű közös, nagy gazdasága. A mezőgazdasági termelés mellett szüntelenül növekszik az állati termékek hozama is.

Baloldali képfőnök: Selean Ioana és Rentez Katalin a tehénkezelő mérték.

Jobboldali képfőnök: Gina Trajan és Tomuta Nicolae méhészek hozzáértéssel gondozzák a gazdaság méhcsaládjait.

Vaszili Alekszandrovról, a szerelőbrigád vezetőjéről, aki nélkül egyetlen hatalmas acélszerkezet sem készül el. A rudozemi új lakos a gyár épületére pillantva büszkén és lelkesen emlékezik meg Todorova Kirováról, a dicső sztahanovista nőről, mintha ott látná a villamos hegesztőkészlettel dolgozó asszonyt, a mint szöke fűrtjelel megcsillant a napsugár. Madan, az új rodopi város neve örökre összekapcsolódott Neno Karadzovnak, a szocialista munka hősnéjével. Karadzov több mint három évig élt itt, születéstől és otthonától távol, s az új lakóházak, a kenyérgyár és a kórház építésének szentelte nagy tudását, művészetét. A magas, kopár hegycsúcsokon elterülő sztrazsimiri telepre két évvel ezelőtt 12 kilométerrel, Madanból szállították a vizet, most pedig az itteni lakosok új, csinos házaiban élnek. S Sekir, a híres sztahanovista és más munkások nagy erőfeszítése árán még vízvezetékhez is hozzájutottak.

Az építőknek nemcsak a rengeteg munkaokozta nehézségeket kellett leküzdeniük, hanem meg kellett birkóznuk a zord, magas hegyesség éghajlatára jellemző váratlan nyári viharokkal, a sűrű őszi ködökkel, a téli hóföregtegekkel és a tavasszal lezúduló árvizekkel is. Egyesek nem győzték a nehézségeket, s társaik megvető pillantásaitól és gunyolódásától kisérvé elhagyták az építkezést. Másnap már nevüket is elfeledték. Itt csak azokat ismerik, s azokra emlékeznek, akiknek a meghatározó szerepe van a jövőben. Így ember pedig sok van. Bárkivel találkozzunk is Rodopi lakosai közül a kanyargós ösvényeken, Rudozén közelében, s bárkitől kérdezősködünk is Vaszili Zlatkovról, mindig ez a válasz:

— Ki ne ismerné őt? Az ő brigádja vezet az építkezésen.

Lépten-nyomon arról a kiváló mesterről és szívós munkatársairól beszélünk. Ha egy-egy régi helybéli végigmegyünk a folyó partján, az illető a fűzfák alatt megáll egy kis hídnál, s így szól:

— 1951 tavaszán itt vertek tanyát az első építők: Vaszili Zlatkov és emberei. Pusztaság volt itt. A teherautó nehezen jarta végig a rossz utakat.

Ha bemegyünk a flotációs üzem magas boltzati alá, egy másik, sok dicsőséget szerzett építőről hallunk:

vesznek a vidék átalakításában.

Apáról fiúra, fiúról unokára szállnak majd a legendák ennek az építkezésnek a résztvevőiről, nemzedékről nemzedékre fogják emlegetni azokat az embereket, akik a sziklás hegycsúcsokon végzett munkájuk során hőstettek lettek végre. Különös melegséggel és elismeréssel beszélnek majd a szovjet elvtársakról, akik a népek nagy barátsága nevében bátoran, teljes tudással és óriási tapasztalataikkal hozzájárultak a bulgáriai új építkezések sikeréhez. A szovjet emberek kitűnő példát nyújtottak Rodopi vidékén.

Az építők nemcsak külsőben változtatták meg ezt a vidéket. Új életet is hoztak az évszázadok óta elhagyott Rodopiba. Még mielőtt lerakták az első kultúrthoz alapkővet, a művészeti kultúresportok a csillogó szabad ég alatt, vagy nagyszívesen szővezzék a táborokban megkezdtek a próbákat. Messze visszhangzott az énekek dala. Az énekek leginkább férfiakból alakult, de fokozatosan női hangok is vegyültek a kar dalaiba.

1952 nyarán, amikor teljes gözzel folyt az építkezés, az öt építészleg művészi kultúresportjai feledhetetlen fesztivált rendeztek. A legutóbbi bányákban és a szomszédos mohamedánlakta bulgár településekről gyalogszerrel és járművekkel érkeztek az emberek Rudozemre, az új ipari központ fővárosába. A hatalmas éterem zsúfolásig megtelt. A megjelentek közül többen most először voltak hangversenyen. Az ésteli színpadon színesek: kőművesek, technikusok, gépészek kora reggeltől késő éjszakáig mutatták művészetüket. Rodopiban még soha nem voltak a rudozemi építők hatalmas énekkaráról, a sztrazsimiri kiváló táncosportjáról, a kirdzsali török

Készülnek a télre

A verőfényes nyárutól napok lassan ősze hajlanak. A járókelők, a villamoson utazók, a munkahelyeken dolgozók meglehetősen beszélnek a jó idő tartósságáról, a hosszú, meleg ősrről. A gondos háziasszonyok pedig máris készülődnek a hideg télre.

Tóbiás Julianna és leánya már jócskán eltekett télre gyümölcsöt és egyebet. Tóbiás Julianna a TEBA gyár szövődjében dolgozik. Szorgalmasan végzi munkáját a gyárban, de ugyanakkor jó gazdaasszony hírében áll. És Tóbiás Julianna valóban jó háziasszony. Leányával együtt közösen oldják meg a háztartásvezetést, valamint a téli előkészületek kisebb-nagyobb kérdéseit.

Szemefénye, a kis unoka, a tízhónapos szöke Csöpike nagy kedvelője az eddességeknek, Nagymamája és édesanyja gondoskodtak a különböző cukros gyümölcsök befőzéséről. Az éléskamra polcain már ott sorakoznak az őszibarack befőtt tartalmas üvegek. Mellőlük mosolyognak le a hamvas szilvából és szederből készült befőttek is. De Tóbiás Julianna más, vitamindús ételről is gondoskodik. A kis Csöpike szívesen fogyasztja a paradicsom levét. Nagymamája ezért igyekezett úgy befőzni a paradicsomot, hogy minél több vitamint maradjon benne. Télien, amikor kevés a zöldségfélék, jó lesz az üvegekben elraktározott sóska, az olajosan elkészített kékparadicsom is.

A tágas éléskamrában azonban nemcsak gyümölcsök találhatók. Ott sorakozik külön zacskóban a különböző nagyságú tarhonya, a család egyik kedvenc eledel. Tóbiásék, jó háziasszonyokhoz illően, savanyúságról is gondoskodtak. Hatalmas üvegekben uborkát tettek el télire. Rövidesen sertést is szeretnének venni. Gyűjtik is már a pénzt a hízóra, amely majd fedezi a kis család zsir- és szalonna-szükségletét. Tóbiás Julianna leányával már azt is tervezték, hogy az ősz folyamán ruccát töltsenek és így gondoskodnak a hízó levágásáig zsiról és húsról.

A Tóbiás-család minden fizetés alkalmával „költségvetést” készít és jó beosztással igyekezik a legszükségesebbet beszerezni télire. Az előkészületek közül nem marad ki természetesen a lakás rendbehozatala sem. Rövid időn belül hozzákezdnek a konyha festéséhez, majd ezt követően az ajtók és ablakok megjavításához. Tóbiás Julianna és leánya a jó gazdaasszonyokhoz méltóan készülnek fel a télre, hogy a család a téli hónapok alatt semmiben se szenvedjen hiányt.

R. E.

Javul a munka a „Vörös Lobogó” gyár hulladék-feldolgozó osztályán

A „Vörös Lobogó” gyárban a párt Központi Vezetősége a múlt év augusztusi bővített plenáris ülésének határozata szellemében fokozták a közszükségleti cikkek termelését. A meglévő hulladék-feldolgozó osztályt kibővítették és új választékok gyártását kezdték meg.

A hulladék-feldolgozó osztályon kezdetben kizárólag ifjúságok dolgoztak, akik kevés munkatanúsítással rendelkeztek. Az üzemszabályok akkori felelőse nem foglalkozott velük, nem nyújtott nekik kellő segítséget. Általában elhanyagolta a munka megszervezését. Az üzemi bizottság ezen az osztályon nem szervezett szocialista versenyt. Ez is nagymértékben hozzájárult a dolgozók munkateljesítményének csökkenéséhez. A megfelelő szakemberek és az alapos szervezés hiányában a hulladék-feldolgozó osztály munkaközségének az első időszakban nem sikerült teljesítenie a tervét. Volt olyan ifjú dolgozó is, aki napi normáját csak 70–80 százalékkal valósította meg. E hiányosságok kiküszöbölése érdekében a gyár pártbizottsága, az adminisztratív-technikai vezetőség bevonásával elemezték a hulladék-feldolgozó osztály munkáját. A pártbizottság határozatot hozott a munka sűrűsége, a gyár pártbizottsága, az adminisztratív-technikai vezetőség bevonásával elemezték a hulladék-feldolgozó osztály munkáját. A pártbizottság határozatot hozott a munka sűrűsége, a gyár pártbizottsága, az adminisztratív-technikai vezetőség bevonásával elemezték a hulladék-feldolgozó osztály munkáját.

Röviddel ezután a részleg tevékenysége mind minőségileg, mind pedig mennyiségileg javulást mutatott. Két hónappal ezelőtt, amikor Cristescu Vasile elvtárs átvette az osztály vezetését, kötelezettséget vállalt, hogy jobb eredmények elérésére ösztönzi a hulladék-feldolgozó osztályon dolgozó három brigádot.

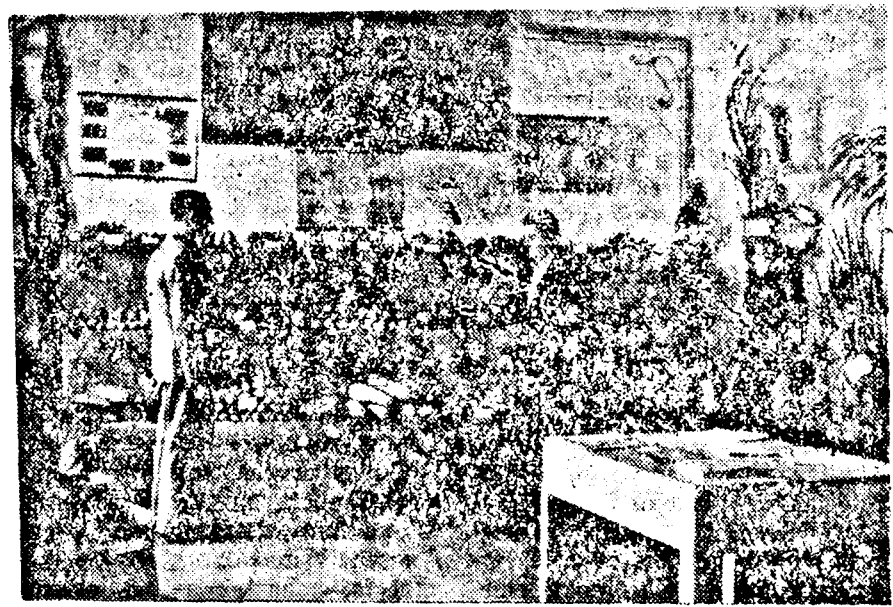
Ma már a munka szervezeten folyik, az üzemszabály rendszeresen tültszámolja a tervét. E részlegen hulladékokat, nagymennyiségben gyártják a háztartásban nélkülözhetetlen palacsintásüvegeket, ollókat, továbbá cipőhúzó kanalat, cipőorr- és sarokvédő vasat, szeghúzót, különböző átmérőjű anyacsavarokat, stb. Rövid idővel ezelőtt megkezdte a nikkelezett zsebkések gyártását is. A gyártási terv kidolgozásához jelentősen hozzájárult az osztály vezetőjén kívül Király András és Szabó Lajos elvtárs. Mindketten nagy segítséget nyújtottak az ifjak szakmai nevelésében is. Az IMSz brigádok állandó szocialista versenyt folytatnak egymásközött és havil előírászatukat átlag 150 százalékkal teljesítik. Jelenleg a Keller János vezette IMSz brigád került az élre. Tagjai normájukat átlag 168 százalékkal teljesítik. A brigádban Dumele Ion és Diaconu Ioan végeztek különösen jó munkát.

Jelenleg újabb választék sorozatgyártására készül a hulladék-feldolgozó osztály. Az asztalosok fahulladék felhasználásával nyugagy-min-tadarabját készítették el.

Mindezekből kitűnik, hogy a „Vörös Lobogó” gyár adminisztratív-technikai vezetősége, a pártbizottság politikai irányításával és az üzemi bizottság támogatásával megjavította a hulladék-feldolgozó üzemszabály tevékenységét. Az eddigi eredményekkel azonban nem szabad megelégedni, hanem mindent meg kell tenni a közszükségleti cikkek termelésének növeléséért, a minőség megjavításáért és a választék bővítéséért. Ezáltal a jövőben még eredményesebben járulhatnak hozzá a dolgozók közszükségleti és főleg háztartási cikkekkel történő ellátásához.

Zahuly János.

A kollektív gazdaság mezőgazdasági kiállítás

A zabranii kollektív gazdaság mezőgazdasági kiállítását rendezték, amely a gazdaság ötvenes fejlődését tükrözi. Képünkön: Dascal Gheorghe elvtárs, a kollektív gazdaság mezőgazdasági mérnöke beszél a látogatók előtt a kertészeti brigád eredményes munkájáról.

lapodott meg. De a minaret most már egyáltalán nem válik ki a büszkén emelkedő modern épületek közül. A városban gyakran tart előadást a helyi kulturgyűlés. Lehet, hogy az együttes tagjai ugyanazok a rodopi pástörök, akik két esztendője jöttek le a hegyekből az első fesztiválra. A legutóbbi időkig megjelent üzenet újságok most egy új, nagyformátumú újság, a Rodopszko Delo pótolja. Utón-utófélen láthatjuk olyan emberek kezében, akik nemrég még irí-olvasni sem tudták. A magaslatozók és a szakadékok mentén épült új városok és községek, a rudozemi flotációs üzem gyönyörű épülettömbjei, amelyek messziről látszanak egy zöldellő dombon, a drótkötélpályák kocsiíjait, amelyek menetközben nagy madarakként árnyékolják be a hegyhátaikat, a Lajkov-csucs közelében épített magas acélhíd ívei, a gátak, a villamoserőművek és a villanyvezetékek pompásan élénkítik Rodopi vidékét. Itt úgyszólván ujjonnan létesült s rohamosan fejlődik az óriási bányászati központ, a gyárak és egyéb épületek egész rendszere. Kirdzsali városban például az építők sokéves, szívből munkájának eredményeként ön- és horganyozott épül. A gyár lehetővé teszi majd, hogy a Rodopi-hegység érce a helyszínen, ebben az óriási gyárban fémme válik.

Az új települések közé tartozik Sztrasimir is, amely fönt épült az addig kiellen „Remete”-hegycsúson, ahol Anton Sztrasimirov már egyszer majdnem elpusztult a hófúvásban. Most az utolsó már messziről látja a fényes csillogó villanylámpákat. Minden villanylámpa egy-egy ablak mögött és ott ahol talán egy gyermek fejét hajol az abécé-könyv fölé, vagy egy család ül a rádiókérszülék mellett.

Az a vidék, ahol „véget ér a földrajz”, ma nincs messze az ország központjától. Valószínűleg az új

földrajz-könyvek is több oldalt szentelnek a rodopi bányamedencének, mint a régiók. A régi számozott-telepen állandóan vendégzserelnők a szófiai Népszínház, a vidéki színházak és a cirkszok művészei. Itt már mindenütt vannak bemutató-filmszínházak. Bővülnek a könyvtárak; állandóan kapják az új bolgár-és orosz nyelvű könyveket. A párt és a kormány első gondja az volt, hogy új, tágas iskolák épüljenek a rodopi hegyvidéken. A gyorsan fejlődő falvakban korszerű áruházaik, fürdők, éttermek vannak. A kulturálisokban késő éjszakáig és a villany. Dolgozószobákban a bányász- és építő-önképzőkörök működnek, a szulolásig megtelt termekben pedig szindarabokat játszanak, hangversenyekeket tartanak. A helyi színpadokon egyre gyakrabban lépnek fel lányok, a rodopi lírai dalok nagyszé- eladói. Ugyanazok, akik nemrég még fától mögé rejtették arcukat.

Rodopi vidékén változatlanul gyorsan folyik az építőmunka. Ferdő Sztóimenov, a szocialista munka hőse újra meg újra végigjárja az épületeket, hogy előkészítse és tömegméréteket megismerje az új szovjet folyamatos módszer szerinti gyorsfalazást. Rodopi magaslatain egyre újabb házak emelkednek, egyre újabb villanypóznák szegélyezik az utakat, egyre újabb falvakba vezetik be a vizet, s egyre több gyermek játszik az óvodákban, vagy tölti be csengő hangjával az új iskolatermeket. Az ősi Rodopi-hegyek mintha megfiatalodtak volna. A bekés építőmunka pátozsa áthatja az emberek ezreit, az egész vidéket, az egész országot. De még nagyon sok a dolgunk, hogy teljesen megvalósítsuk a nagyszabású építési tervet, hogy átalakítsuk a természetet és az embereket. Bulgáriában senki sem kételkedik, hogy mindez megtörténik.

Az egyszemélyi vezetés kérdése ipari vállalatunkban

Az állami vállalatok szocialista gazdálkodásának egyik alapvonása az egyszemélyi vezetés. A Szovjetunió állami vállalataiban hosszú idő óta bevált vezetésmódszer ez. Megalapítást nyert a szovjet népek a szocialista népgazdaság felépítéséért folytatott munkája során, hogy sem a kollégiumi, (vagyis egy választott tanács), sem pedig a háromszög vezetés nem képes a vállalat műszaki és szervezési problémáit olyan eredményesen megoldani, mint az egyszemélyi vezetés.

A vállalat igazgatója az egyetlen vezető, aki teljes jogokkal felruházva, ténylegesen vezeti a vállalatot. A vállalat munkaközössége köteles végrehajtani az igazgatónak azokat a határozatait, amelyeket a tervmutatószámokainak teljesítése, az adminisztratív és műszaki szervezés és irányítás megjavítása érdekében hoz.

Az igazgató a munka megszervezésére és irányítására vonatkozó határozatait a műszaki kollektívra és az elemzőkös bevonásával szervezett megbeszélések alapján hozza. Ennek a közönségnek — az időszaki jelentések elemzése és a termelési értekezletek alapján — behatárolni kell ismernie a vállalat feladatát és a megoldásra váró kérdéseket. Csak így lehet joggal elmondani, hogy az egyszemélyi vezető gyakorlatba ülteti Lenin és Sztálin bölcs tanítását, amely szerint a termelési terv emberek millióinak élő és gyakorlati tevékenysége.

A tömegeknek termelésben való részvételének nem szabad gyengítenie az egyszemélyi vezetés erejét, mert enélkül nem oldhatók meg sikerrel a vállalatok alapvető gazdasági kérdései. Az igazgatók felelnek az állam, a nép előtt az általuk vezetett vállalat, vagy intézmény vagyonának helyes kezeléséért, a vállalat működésének sikeréért, a munkafegyelemért, a termelékenység színvonaláért, a termékek minőségéért és a terv teljesítéséért.

Az igazgatónak munkájában állandóan a vállalat pártszervezete és az üzemi bizottságra kell támaszkodnia. Ez azonban nem jelenti azt, hogy például a pártszervezet közvetlenül szervezi a termelést. Nem engedhető meg az, ami az aradi vasúti főműhelyben

történik. Itt ugyanis Tiutiu Mihaj elvtárs, a pártalapszervezet titkára, véleményét minden téren a vállalat vezetőségének határozatai fölé helyezi. Visszáz helyzet, hogy bármit is határoznak a vállalat keretében, a határozatot előzőleg az alapszervezet titkára elé terjesztik, attól függetlenül, hogy rá tartozik-e a kérdés, vagy sem. Nachtnebel László igazgató elvtárs, aki a műszaki kérdésekben teljesen tájékozott, beleegyezik ebbe, mert véleménye szerint így a felelősség egy részét az alapszervezet titkára viseli. E helytelen magatartás teljesen elentébe áll az igazgató személyes felelősségével.

A vezető személynél felel adminisztratív, műszaki és szervezési téren a termelésért, ezért a vállalat munkáját minden vonatkozásban alaposan kell ismernie. Megengedhetetlen, hogy a vállalat kapcsolatos bármilyen kérdés az igazgató számára közömbös legyen. A „Vörös Lobogó” üzemi igazgatója például nem ismeri azokat az üzemi rejlő hatalmas lehetőségeket, amelyek a munka megjavulásához vezetnek, mert bürokratikus munkája következtében, nem tud tájékozódni ebben az irányban. Annak érdekében, hogy az igazgató tisztá képet nyerjen a kérdésben, szükséges vált, hogy a részlegek és üzemszabályok vezetőit rendkívüli értekezletre hívják össze. Nem kétséges azonban, hogy az igazgatónak módjában állott volna a terepen megismerni az üzemben rejlő belső erőforrásokat. Mi több, Miháescu igazgató elvtárs még ezen az értekezleten sem vett részt. Utólag tájékoztatták csak a gyár dolgozóinak értékes indítványairól, kezdeményezéseiről, amelyek számos lehetőséget tartalmaznak a termelés fokozására, a munka jobb szervezésére és a dolgozók átlagkeresetének emelésére vonatkozóan. Minden vállalatvezetőnek értékelnie kell a tömegek teremtő kezdeményezését és kezében kell tartania a vállalat technikáját, gazdasági és pénzügyi kérdéseit.

Noha munkatársai segítségével támaszkodik, az igazgatónak meg kell őriznie egyszemélyi vezetői minőségét és nem szabad megengednie, hogy munkaközösségének tagjai közül egyesek fölébe helyezkedjenek. A „November 7” gyár igazgatója például meg-

engedte és megengedi Hozdovits Zoltán főkönyvelőnek, hogy közvetve, vagy közvetlenül ráerőszakolja véleményét. Az egyszemélyi vezetés elvének megszegése is hozzájárul a „November 7” gyárban még fennálló hiányosságokhoz.

A vállalat igazgatójának szorosan együtt kell működnie a pártalapszervezettel, mert ez az együttműködés csak erősíti az egyszemélyi vezetés és hozzásegíti az igazgatót ahhoz, hogy minél helyesebben vezesse a vállalatot. A pártalapszervezet irányítja valamely üzem politikai életét, felébreszti a dolgozók szeretetét mindaz iránt, ami a nép és arra buzdítja őket, hogy a terv mutatószámainak teljesítésével megerősítsék a szocialista vállalatokat. A pártalapszervezet fokozza a dolgozók forradalmi éberségét, hogy megsemmisíthetetlen minden olyan kísérletet, amely az üzem, vagy vállalat fejlődését akadályozni igyekeznék. Az üzemi bizottság is támogatja a vállalat egyszemélyi vezetését. Megszervezi a szocialista versenyt és ezáltal mozgósítja a dolgozókat a terv teljesítésére.

Az együttműködés a párt- és szak-szervezeti szervekkel, valamint az öt támogató munkaközösséggel emeli a vállalatvezető tekintélyét, kifejleszti szervező képességét és hozzájárul a szocialista gazdálkodás megerősítéséhez. Az együttműködés segítségével a párt által nevelt munkás-igazgatók becsülettel megfeleltek azoknak a nagy kötelezettségeknek, amelyek a népgazdaságunk szüntelen erősítéséért folytatott harcban reájuk hárultak. Azokban a vállalatokban, ahol az egyszemélyi vezetés elvét minden tekintetben tisztelték, tartják, például a TFBÁ gyárban (igazgató: Mittelmann Alfréd), a „Vörös Tróika” gyárban (igazgató: Farkas Márton), vagy a „I. Ranghe” gyárban (igazgató: Nicolin Iosif), a munkaadóknak minál szembejövőbbek, mert aránylag könnyen megoldható a legtöbb olyan kérdés, amelynek megoldása az egyszemélyi vezetés elvének hiányában nehézségekbe ütköznék.

Meg kell tanulni, hogy a dolgozó tömegek demokráciáját összekapcsoljuk a munkában elkerülhetetlenül szükséges fegyverrel.

Mezőgazdasági tanácsadó

A cukorrépa betakarítása

Egyik legfontosabb ipari növényünk a cukorrépa, amely hazai cukoriparunk nyersanyaga.

Izesítő és fűtő (kalorikus) értéke miatt a cukor a dolgozók nélkülözhetetlen élelmiszere. A munkában elfáradt izmoknak visszaadja frissességét, elősegíti a szív működését, tehát mind a felnőtt, mind a fejlődő szervezet részére elengedhetetlenül szükséges. A II. pártkongresszus irányelv-tervezele beátohan foglalkozik a cukorrépa globális termelésének növelésével és megjelöli, hogy hektáronként milyen termésátlagot kell biztosítani a következő 2–3 évben a cukortermelés javítása érdekében.

A hektáronkénti cukorrépa termés növeléséhez már most, az 1954. évben hozzájárulhatnak a mezőgazdasági dolgozók, ha gondosan végzik el a cukorrépa betakarítását. A jelenlegi időszakban jó betakarítással, a cukorrépa helyes kezelésével biztosítható az év folyamán végzett munka sikere.

Mikor takarítsuk be a cukorrépat?

A jól gondozott, háromszor-négy-szer megkapált cukorrépa szeptemberben jól megerősödött, teljesen kifejlődött s a cukortartalma is elérte a megfelelő százalékot. Az idén a cukorrépa szokásos őszi kiegészítő fejlődése csak igen későn következik be, ezért a betakarítást meg lehet kezdeni már most, mivel a cukortartalom nem igen emelkedik. Ha később, októberben esős idő is állna be, az nem növelné a cukortartalmat, mert új levélképzéshez csak a meglévő tartalékokból használna fel a növény. Ezenkívül később a betakarítás is nehézségekbe ütközik. Esős időben nehéz elvégezni a szedést, a cukorrépa földön járó emberek és fogatok pedig összetaposnak a földet és ezt a következő év terményei sanylik meg. A szállítást is nehézséggé válik s ezzel együtt az önköltség lényegesen fokozódik.

Hogyan takarítsuk be a cukorrépat?

A cukorrépa betakarítását úgy végezzük, hogy a gyökereket a földben megmaradjuk, kiemeljük, lefejezzük, s a megtisztított cukorrépat elhordjuk, vagy a mellesbí hordásig ideiglenesen tároljuk.

A munkafolyamat sok kézi erő igényel és ezért az egyes munkálato-akat célszerűen be kell osztani, vagy egyes részüket gépesíteni kell, hogy időben, a dolgozók erejének túlzott igénybevétele nélkül elvégezhető legyenek.

A répaszedés gépesítése egyike a megoldásra váró legfontosabb mezőgazdasági kérdéseknek. A tőkés-földesur rendszer idején hazánkban a cukorrépa készítését szedték és a költséget a fogyasztók, a dolgozók fizették meg. Ma már a Szovjetunióban, a szocializmus országában áttértek a géppel való szedésre. Különböző répaszedő gépeket használnak, amelyek lementik a répa fejét és egyúttal kiszedik a földből a répát. Ha ásdó mélyen kell a földbe nyomni, különben kiemeléskor a gyökér végének még értékes részei letörhetnek és ezáltal veszteség keletkezik.

A jelenlegi viszonyok között, mivel még nincs minden cukorrépa termesző gazdaságban traktor után sze-

relhető kiszedő gép, a répaszedésre legalkalmasabb eszköz az átszerelt eke. Erősebb 10-es eke gerendelyére, a kormánylémez és az ekevas helyére gy répakiszedő eketést szerelünk fel. A felszerelt eketést a sorok irányába haladva, a répát nem szedi ki, csak fellazítja körülötte a talajt annyira, hogy a répa leveleinél fogva, könnyen kiemelhető.

Megkönnyíthetjük a cukorrépa szedését egyszerűen úgy is, hogy ahhoz közönséges ekét használunk, amelynek leszereljük a kormánylémezt, s az ekevas helyére egy erősen keskeny repott ekevasat szerelünk. Az ekét a repától olyan távolságra kell járítani, hogy az ekevas ne sértse meg a répa gyökereit, hanem közvetlen mellett haladjon s csak a földet lazítsa. A föld meglazítása után a répát szintén kézzel szedjük ki.

Az eke segítségével naponta 60–80 ár területről szedhető ki a répa s így különösen a kollektív gazdaságok és mezőgazdasági társulások dolgozhatnak eredményesen.

Répaszedő gép vagy lazító eke hiányában a kollektív gazdaságok és az egyéni gazdálkodó cukorrépa termeszők a meglazítást a legegyszerűbben az úgynevezett répaásóval végezhetik. Ez az eszköz keskeny, egyenes ásó, amelynek felső felén megjelölő oldalára van, hogy a munkás lábával az ásót a földbe tudja nyomni. Kötött talajon a répaáshoz hasonló kétágú repavilla segítségével lazíthatjuk meg könnyen a földet.

A répaásót, a répa mellett 5–6 centiméterre nyomjuk a földbe. Megkönnyítjük a lazítás munkáját, ha az ásót a repagyökér oldalával párhuzamosan, a gyökér vékonyodásának megfelelően kissé tengelye felé haladó irányban nyomjuk a földbe. Vigyázni kell, nehogy túlságos közeli besúzással elvágjuk a répát. Az ásót mélyen kell a földbe nyomni, különben kiemeléskor a gyökér végének még értékes részei letörhetnek és ezáltal veszteség keletkezik.

A répaásóval vagy repavillával meglazított cukorrépat leveleinél fogva kiemeljük a földből, összeültetjük, hogy a föld nagyja lehulljon a gyökerekről, majd csomókba dobjuk. Ezután következik a fejelés vagy levelezés. A gyökér mind alaposabb megtisztítása érdeke minden termelőnek, mert különben a földes répa súlyából az átvételkor tisztátalanság miatt levonnak.

Levelék a szerkesztőséghez

Elsők a begyűjtésben

(Telefonon a fakerti néptanács-tól.)

A buza, árpa, rozs és a többi gabona aratása előtt jóval, Aradrajon Fakert községe falujsága közeli felhívta a falusi dolgozók figyelmét a kvótabeadás fontosságára. Az agitátorok, a néptanácsi képviselők, a nöbizottság tagjai, széleskörű felvilágosító munkát folytattak a falusi dolgozók sorában és rámutattak arra, hogy minden dolgozó hazafias kötelessége az állam iránti kötelezettségek teljesítése.

A jó politikai és felvilágosító munka azt eredményezte, hogy Fakert község dolgozói elsőként adták be az államnak járó kvótát. Kocsik József dolgozó paraszt kapta meg az első számú beadási nyugtát. Hasonlóképpen Jidoi Ioan és sokan mások ugyancsak az első között adták be kvótájukat. Példás magatartásukat a falujságon, a kulturális otthonban és a néptanács által rendezett nyilvános széles körben népszerűsítették. A begyűjtő központ-hoz naponta egyre több falusi dolgozó igyekezett, hogy eleget tegyen az állam iránti kötelezettségének. Az együttes lelkesedés azt eredményezte, hogy az 1954-es évre szóló gabonakvóta beadását a község minden dolgozója 100 százalékkal teljesítette.

Jól halad a munka

Nagyszentmiklósjáron Csanád községének dolgozó parasztjai az őszi begyűjtési munkálatokat nagy lendülettel végzik. „A község kollektív gazdaságának tagjai 40 hektárról begyűjtötték a burgonyát és a hátralévő 10 hektárról is rövidesen bekaritják. A község egyénileg gazdálkodó dolgozó parasztjai is öntudatos munkát végeztek az utóbbi időben, mivel már 220 hektárról begyűjtötték a burgonyát. Az egyéniileg gazdálkodók és a kollektívisták között azonban nem maradnak el a fáradság tagjai sem, mivel 18 hektár burgonyaföldiükről már felszedték a burgonyát.

Csanád község dolgozó parasztjai a burgonya betakarításán kívül már elvégezték 79 hektáron a fokhagyma és 44 hektáron a vöröshagyma betakarítását. Wolf Antal képviselő halad az élen a község dolgozó parasztjai között a mezei munkák elvégzésében és az állam iránti kötelezettségek teljesítésében is.

A kollektív gazdaság tagjai közül különösen kiemelkedik az IMSz brigád és a 4-es számú mezei brigád tagjai

Jámor József,
levelező.

